

Chứng đạo: LÝ TƯỞNG

Tác giả: Mục Sư Phan Thanh Bình

Đời người không phải chỉ là một chuỗi ngày tháng với sinh hoạt nhịp nhàng ăn, làm, ngủ, nghỉ như loài vật. Con người cũng không thể chỉ thỏa mãn mỉm cười xoa chiếc bụng no tròn chứa đầy cao lương mỹ vị như loài vật sồn sờ khi no đủ. Con người ham hưởng thụ, nhưng vẫn coi sự thỏa mãn vật chất là thứ thỏa mãn kém nhất. Vì lý tưởng trong con người định giá như vậy.

Ai cũng có lý tưởng cả. Nghĩa là ai cũng đặt ra cái mục đích cao để nhìn nó mà đi tới hầu đạt được cái ý nghĩa của đời người. Nếu không còn lý tưởng, con người sẽ mất sức sinh hoạt, sẽ chán nản trong cuộc sống. “What a bore it is, waking up in the morning always the same person” (Logan P. Smith).

Chán chường thay, chán chường thay

Sáng nào cũng thức người này mãi sao!

Phải có lý tưởng, còn đạt được hay không, không sao. Miễn là:

Thà một chút huy hoàng rồi chợt tắt

Còn hơn buồn le lói suốt trăm năm.

Xuân Diệu

Có người theo sinh lý chia con người làm bốn hạng tùy theo hình dáng, theo thứ tự cao xuống thấp: hạng nảo chất, hạng tỳ chất, hạng cân chất và hạng phé chất. Do đó lý tưởng cao thấp cũng tùy theo khí tạng con người. Hạng nảo chất có suy hướng khí chất tất lý tưởng cao. Còn hạng cân chất vai u thịt bắp thì lý tưởng không thể to hơn bắp thịt. Thật ra “*trong cuộc trần ai, ai dễ biết*”.

Một gia đình ra đi từ Bắc Việt đã tâm sự với tôi: chúng cháu chịu khổ mấy chục năm quen rồi. Nay ra đi là vì bầy con, để chúng nó hưởng thụ một tí. Lý tưởng cao hay thấp?

Một cựu sĩ quan chân ướt chân ráo nhập trại tị nạn Mã Lai đã được một số người tới kêu gọi gia nhập vào một “lực lượng” để khi tổ quốc gọi về thì kịp thời đáp ứng. Lý tưởng cao? Vị cựu sĩ quan thân nhiên trả lời: tôi sẵn sàng trở về khi tổ quốc gọi. Chỉ tiếc khi tổ quốc đi thì không gọi tôi nên tôi phải chịu hơn ba năm trong trại cải tạo. Bây giờ đến được đây thì lo làm sao được định cư tại Mỹ đã. Lý tưởng cao hay thấp?

Tiếng Việt còn, nước Việt còn. Phải lo bảo tồn văn hóa Việt. Lý tưởng cao vùi vợi? Nên các “nhà văn hóa” lo tái bản chuyện kiếm hiệp Tàu để bán.

Giải phóng dân tộc, cứu nguy dân tộc. Ôi lý tưởng cao đẹp. Nên những người cùng chung lý tưởng đang chia bè lập phái, dùng đủ mọi thủ đoạn để hạ nhau hầu đạt được lý tưởng.

Sống chung hòa bình. Lý tưởng có tầm vóc quốc tế. Nên các cường quốc lo chế tạo vũ khí tối tân có năng lực tàn sát cả nhân loại.

Không hiểu được ai có lý tưởng cao, ai có lý tưởng thấp. Nhưng chắc chắn chúng ta đã và đang khốn khổ vì trong nhân loại có quá nhiều lý tưởng. Thôi ta hãy dẹp lý tưởng của người qua một bên, hãy xem cái lý tưởng của ta ra thế nào.

- Lý tưởng của ta là cuộc đời no cơm ấm áo. Chỉ có vậy thôi sao?

- Lý tưởng của ta là làm sao có chút quyền hành để chứng tỏ một khả năng. Ở cũng phải.
- Lý tưởng của ta là “phải có danh gì với núi song”. À, hơi khó đấy.

Nhưng cả ba lý tưởng đó vẫn nằm trong hàng rào vị kỷ.

Trong cuốn *La Destinee Humain* (Định Mệnh Con Người) của triết gia Lecomte Du Nouy. Ông cho rằng mỗi chúng ta đều phải có một vai trò để đóng (phận sự) phải đóng cho tuyệt hảo. Nhưng phải có một lý tưởng. Đừng bao giờ đặt một lý tưởng có thể đạt tới. Vì khi đã đạt tới chúng ta phải tìm một lý tưởng mới. Hãy đặt ra một lý tưởng bất khả đạt để lý tưởng đó hướng dẫn chúng ta một chiều thẳng tiến.

Cái lý tưởng bất khả đạt đó không thể nằm trong hàng rào vị kỷ mà phải vượt ra vùng trời bao la vị tha. Cái lý tưởng bất khả đạt đó không thể hướng về trần tục mà phải hướng về thiên thượng là chỗ tuyệt đỉnh mà con người vốn từ đó ra đi.

Lý tưởng chân chính của con người là niềm mơ ước cái cao đẹp thiên thượng mà con người đã bị mất đi sau khi phạm tội. Là cái con người vinh hiển tuyệt vời, thánh thiện toàn bích trong bàn tay sáng tạo của Thượng Đế. Cái lý tưởng chân chính kéo con người tội lỗi thấp hèn trở về cái con người trọn vẹn nguyên thủy. Nhưng tiếc thay, lại cũng vì tội lỗi, cái lý tưởng chân chính không còn nữa, nên con người “cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không” (Rô – ma 1:21).

Thật ra con đường lý tưởng đó đã được mở từ gần hai ngàn năm nay. Ngày Ngôi Hai Đức Chúa Trời – Đức Chúa Giê – xu Christ giáng thế làm người, chịu chết trên thập tự giá, bị chôn trong mồ mà đã sống lại, đã thăng thiên về trời để lập thành con đường cứu rỗi đưa loài người đến cùng Đức Chúa Trời (Giăng 14:6; Hê – bơ – rơ 10: 19,20). Con người đạt được địa vị nguyên thủy lý tưởng bởi đức tin đến Đức Chúa Giê – xu Christ. Cũng ngay lúc đó, Cơ Đốc nhân có lý tưởng chân chính mà chính Đức Chúa Giê – xu Christ đã trở thành lý tưởng của Cơ Đốc nhân. Mọi Cơ Đốc nhân chân chính đều “nhìn xem Đức Chúa Giê – xu Christ là cội rễ và cuối cùng của đức tin” (Hê – bơ – rơ 12:2). Biết bao Cơ Đốc nhân kế tiếp Cơ Đốc nhân Ê – tiên cho đến giờ chót của cuộc đời vẫn giữ vững lý tưởng “mắt ngó chăm lên trời, thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Giê – xu Christ đứng bên hữu Đức Chúa Trời... thì cầu nguyện rằng: lạy Đức Chúa Giê – xu, xin tiếp lấy linh hồn tôi” (Công Vụ Các Sứ Đồ 7:56,59). Mọi Cơ Đốc nhân chân chính dầu đã chết hoặc đang sống đều đang chờ đợi ngày đạt đến lý tưởng trọn vẹn. Là ngày “chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết. Kế đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không trung mà gặp Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn” (I Tê – sa – lô – ni – ca 4:16,17).

Lý tưởng chân chính đó đã và đang giúp các Cơ Đốc nhân “gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình nhưng cho phần nhiều người, để HỌ ĐƯỢC CỨU” (I Cô – rinh – tô 10:33). Lý tưởng chân chính đó đã và đang thúc giục Cơ Đốc nhân “đi khắp thế gian giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép Báp – tem, sẽ ĐƯỢC RỒI” (Mác 16:15,16). Tờ giấy nhỏ bé đang ở trong tay quý vị hiện giờ cũng vì lý tưởng chân chính đó.